

Farní věstník

BŘEZEN 2013

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXI, číslo 3

Věřím v Ježíše Krista

Již potřetí se společně zamýšlíme nad vyznáním víry. Uvažovali jsme nad tím co to vlastně znamená věřit, co znamená věřit v Boha, jak nás Bůh jako dobrý otec vychovává k lidské dospělosti a také jak moudře stvořil tento svět a dal člověku schopnost odhalovat jeho zákonitosti.

Dnes se dostáváme k vrcholu zjevení Boží přízně člověku. Nejen z třetí kapitoly První knihy Mojžíšovy, ale také z vlastní životní zkušenosti poznáváme, že člověk svým hříchem, tedy nerespektováním moudře daného řádu stvoření, narušuje jednotu lidského společenství a zraňuje svůj vztah s Bohem. Už od počátku Bůh zaslubuje, že sám zjedná nápravu a vysvobodí člověka z otroctví, do kterého se vrhá svým hříchem. Ve své lásce však nechce člověku vzít dar svobody a tak dlouhá staletí čeká až se nakonec najde jedna mladá dívka, která řekne své ano "ať se mi stane podle tvého slova" a tento souhlas nikdy neodvolá. Na základě tohoto souhlasu se pak Bůh stává člověkem. Nejvyšší svatý Bůh vstupuje do dějin krutě poznamenaných lidským hříchem. A přestože v Ježíši Kristu přijímá Bůh lidské tělo ve vši jeho slabosti, nepřijímá spolu s ním nedůvěru k nebeskému Otci kterou nazýváme hřích.

Naopak, ty kteří setrvávají v jeho blízkosti znovu přivádí k plné důvěře v Boha. Nejzřetivějším příkladem této obnovené důvěry je sama Ježíšova matka. V plné důvěře v Boha je ochotna setrvat i pod křížem svého syna. Kéž nás ona sama stále přivádí k Synu svému a Synu Božím, abychom se u něj učili znovu nalézat plnost důvěry v Boha.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v březnu 2013

So	2. 3. 2013	17:00	Jména Ježíš
Ne	3. 3. 2013	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	9. 3. 2013	17:00	Jména Ježíš
Ne	10. 3. 2013	7:30	Jména Ježíš

		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	16. 3. 2013	17:00	Jména Ježíš
Ne	17. 3. 2013	7:30	Jména Ježíš
		9:00	Jména Ježíš
		10:30	Matka Boží
So	23. 3. 2013	17:00	Jména Ježíš
Ne	24. 3. 2013	7:30	Jména Ježíš
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
Čt	28. 3. 2013	18:30	sv. Jakub
Pa	29. 3. 2013	18:30	sv. Jakub
So	30. 3. 2013	22:00	sv. Jakub
Ne	24. 3. 2013	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

Papež oznámil rezignaci

Drazí bratří,

sezval jsem vás na tuto konzistoř nejen kvůli třem kanonizacím, ale také, abych vám sdělil rozhodnutí velkého významu pro život církve. Poté, co jsem opakovaně zpytoval své svědomí před Bohem, dospěl jsem k jistotě, že moje síly nejsou kvůli pokročilému věku dále schopné adekvátně zastávat Petrův stolec. Jsem si dobře vědom, že tento post kvůli své základní duchovní podstatě musí být vykonáván nejen slovy a skutky, ale také modlitbami a strádáním.

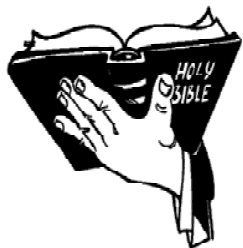
V tomto světě podléhajícím rychlým změnám a otrášením otázkami o hloubce významu víry pro život, jako řídící Petrovy bány a hlasatel evangelia k obojímu potřebuji sílu mysli a těla, sílu, která v posledních málo měsících ve mně slábla v takové míře, až jsem si uvědomil neschopnost adekvátně zastávat stolec, který mi byl svěřen.

Z tohoto důvodu, dobře si vědom vážnosti tohoto činu, v naprosté svobodě vyhlašuji, že se zříkám papežského stolce, následnictví svatého Petra, které mi bylo svěřeno kardinály 19. dubna 2005, a to tak, že od 28. února 2013 20:00 bude římský stolec, stolec svatého Petra, prázdný a konkláve bude svoláno ke zvolení nového pontifa těmi, jimž to přísluší.

Drazí bratří, děkuji vám nejpříměji za veškerou lásku a práci, již jste mě na postu podporovali, a žádám o prominutí svých selhání. A nyní nechte nás svěřit svatou církev do péče našeho nejvyššího pastýře, našeho Pána Ježíše Krista, a zapřísahám jeho svatou matku Marii, aby pomohla asistovat otcům kardinálům svou mateřskou přímlovou při volbě nejvyššího pontifa. Pokud jde o mne, budu nadále chtít sloužit z celého srdce svaté církvi Boží životem věnovaným modlitbě.

Prohlášení papeže Benedikta XVI. k rezignaci

Vezmi a čti

24. února 2013
2. neděle postní – cyklus C

Gn 15,5-12.17-18; Flp 3,17-4,1

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbledl. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš. Zjevili se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy však přemohl spánek.

Když se probrali, spatřili jeho slávu a ty dva muže stát u něho. Jak se potom od něho vzdalovali, řekl Petr Ježíšovi: “Mistře, je dobře, že jsme tady! Postavíme tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.” Nevěděl, co mluví. Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň. Z oblaku se ozval hlas: “To je můj vyvolený Syn, toho poslouvejte!” Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli nic o tom, co viděli. (Lk 9,28b-36)

To, že se měníme, pozorují na nás ostatní. Někdy je to tak nápadné, že to komentují zvoláním: Už tě nemohu ani poznat, tak jsi se změnil! Je dobře, když si to uvědomujeme především sami a svůj vývoj kontrolujeme. Děvče, které by chtělo dostat cenu královny krásy, se ovšem stále sleduje v zrcadle. Máme však všichni zrcadlo vnitřní. Vnější a tělesné změny se odrážejí i v lidské psychologii. Některé změny nás těší, jiné zarmucují. Považuje se za moudrého ten, kdo se umí těm zarmucujícím dovedně vyhnout. Najde na své životní cestě všelicos, ale pochváli ho lidovým rčením: umí v tom dobře bruslit, nikdo a nic mu nohy nepodrazí. Ale zkušenosti lidí mu tuze nevěří, dodávají: Však on také jednou na něco naletí a bude naříkat, že svět nezmění.

Jak se má tedy zachovat ten, kdo je opravdu moudrý? I on ví, že svět tuze nezmění, ale je si vědom, že musí změnit především sebe. Tak učili už staří starci. Ale ukažme si to raději na příkladu obyčejné ženy z lidu. Vypravovala svůj životní příběh takto: Když jsme se s mužem brali, malovali jsme si mnoho krásných plánů. On se zklamal ve své práci, nešlo to tak dobře, jak si to představoval. A já jsem se zklamala v něm. Začal dávat všecku vinu mně, bručel

a nadával, stal se nesnesitelným. Plakala jsem a myslela jsem na rozvod. Přešlo to? Nepřešlo, on se nezměnil, ale změnila jsem se já. Napřed jsem plakala, a teď, když bručí a nadává, tak se mu směji. Zdá se, že to vyhovuje

i jemu, nemusí si dělat výčitky svědomí, a proto se někdy i jemu podaří nakonec se zasmát.

Vidíme tu tedy příklad pravé životní moudrosti: zaujmout ke změnám správný postoj. Ten ovšem může být jenom čistě lidsky moudrý, který se zvrhne v laciné chytráctví, anebo se stane důstojně náboženský. Příkladem v Písmu jsou proroci. Bylo jich ve Starém Zákoně mnoho. Čím se vyznačovali? Slovo prorok je odvozeno od slovesa rokovat, mluvit. Byli to tedy lidé, kteří mluvili, kázali s velkým úspěchem, poslouchali je a mnoho z toho, co řekli, je napsáno. Proč je poslouchali s takovým zájmem, poznáme z titulu, kterého se jim dostalo na počátku. Nazvali je prostě “vidoucí”. Božím osvětlením viděli smysl toho, co se ve světě přihodilo, a proto učili lidi, jaký správný postoj mají k tomu zaujmout. Jsou ještě i dnes proroci? Jedním z podstatných privilegií církve je její prorocký dar: privilegium chápat události světa a ukazovat všem, jaký správný postoj mají zaujmout. Církev nejsou jenom kněží, ale všechen Boží lid. Proto sv. Pavel píše Korint'ánům, aby všichni prosili Boha o prorocký dar, tj. ve všech okolnostech poznali, jaký mají zaujmout postoj k tomu, co je potkalo, co se ve světě děje. To jim dává potěchu a radost, protože tak najdou Boha ve všem.

Nejlepším příkladem takového osvětlení, o kterém čteme v Novém zákoně, je historie proměnění Páně na hoře (Tábor). Kristus vystoupil se třemi učedníky na horu a tam se před nimi proměnil. V

čem ta proměna byla? Změnil svou formu a podobu? Pak už by to nebyl on, apoštolé by ho nepoznali. Co se tedy změnilo? Duchovní autoři, kteří ten text vykládají, jsou zajedno v tom, že se změnilo světlo, ne vnější, ale světlo očí. Viděli Ježíše v jeho vnější podobě jako dříve, ale prohlédli duchovním zrakem pod povrch vnějšnosti, bylo jim najednou jasné, že ten Syn člověka je Syn Boží. Tzv. hesychasté, hnutí mezi mnichy křesťanského východu, si tu scénu brali jako program duchovního života: prosit Boha a snažit se o čistotu srdce, abychom dostali i my “světlo Tábora”, schopnost vidět ve všem Boží prozřetelnost, přítomnost Krista. To nám přinese štěstí, řecky *hesychia*, proto se to hnutí nazvalo hesychasmem. My Češi si přitom mimoděk vzpomeneme na výrok prezidenta Masaryka, že “Tábor je náš program”. Nevíme ovšem dobře, v jakém smyslu to minil on. V jiném smyslu než my o tom uvažují i ti, kdo dnes propagují jisté meditace převzaté z dalekého východu. I oni jsou hesychasté, usilují o dosažení duchovního štěstí a míru. Ale jejich metoda je jiná: chtějí se cvičit v zapomenutí světa i sebe, aby byli zcela ponořeni v oceánu božství. Křesťanský Bůh je stvořitel světa a Kristus do světa vstoupil, aby svět spasil. Proto se i my musíme snažit o to, bychom ho ve světě našli a uviděli. V tomto smyslu platí nesporně i pro nás, že je Tábor náš program.

Tomáš Špidlík – Homilie k 2. neděli postní, www.radiovaticana.cz
převzato www.vezmiacti

Naši svatí farníci - Panna Maria Lurdská

Vstoupíme-li do kostela Jména Ježíš hlavním vchodem, jistě nepřehledneme v zadní části kostele oltář se sochou Panny Marie Lurdské. Ve farní kronice je pouze zmínka z roku 1928, že byla provedena úprava tohoto oltáře nákladem 4588 korun z darů dobrodinců kostela. Snad se nám podaří zjistit z jiných pramenů více, snad příště.

Lurdy-155 let od zjevení Panny Marie.

Obdivuhodné je místo Lurdy nacházející se v samém srdci Pyrenejí ve Francii. Dříve zcela neznámé se zapsalo do povědomí lidí na celém světě před 155ti lety zjevením Panny Marie.

Tehdy 11. 2. 1858 ve francouzské vesničce Lourdes sbírala Bernardette Soubirous se dvěma dívkami dřevo na topení. Opozдила se a když se ocitla sama u malé jeskyně, uslyšela náhle zvuk připomínající hřmění. Když se ohlédla, spatřila nádhernou ženu oblečenou do bílého oděvu se závojem a přepásanou modrou šerpou. Udělala znamení kříže a zmizela.

Bernardette o svém zážitku vyprávěla blízkým, ale nikdo ji nevěřil. Dívka však nedbala jejich pochybností a vydávala se na ono místo několikrát, mnohdy doprovázena

lidmi, kteří chtěli také tajemnou ženu spatřit. To však bylo přisouzeno toliko Bernardette. Že jde skutečně o Pannu Marii dívka pochopila, když se jí představila jedním ze svých jmen “Jsem neposkvrněně početí!”

Při devátém zjevení jí Panna Maria pravila, že se v jeskyňce nachází pramen léčivé vody a má se z něho napít. Ten zde však viditelný nebyl. Proto začala v zemi vyhrabávat jamku. Kolem přítomní, kteří o promluvě Panny Marie neměli tušení, se domnívali, že se zbláznila. Když však uviděli tryskat vodu, byli překvapeni.

Římskokatolická církev prohlásila událost za pravé zjevení Panny Marie. První zázračné uzdravení se událo již r.1858. Tehdy žena se zcela nepohyblivou paží jí po ponoření do lurdské vody mohla opět hýbat.

Od té doby do dneška se událo mnoho zázračných uzdravení buď přímo ihned v Lurdech nebo s pomocí lurdské vody během krátké doby.

Řadu těchto skutečností uvádí např. MUDr. R. W. Hynek v publikaci "Zázraky v Lurdech" vydanou v třicátých letech minulého století Kazatelnou v Pelhřimově v edici Knihovničky "Za pravdou".

Např. asi třicetiletý poštovní úředník Gabriel Gargam utrpěl 17. 12. 1899 při srážce dvou vlaků těžký úraz, při němž byl vymrštěn asi 18 metrů od tratě, kde byl nalezen těžce zraněný v bezvědomí. Lékařům se sice podařilo jej udržet při životě, avšak zůstal ochrnutý na obě dolní končetiny, které byly posléze napadeny snětí a začaly odmirat. Pro jízovitě zúžení jícnu nemohl polykat a byl odkázán na umělou výživu, ubývala mu svalovina, zůstaly vesměs jen kosti a kůže. 20. 8. 1901 byl po dlouhém utrpení v nosítkách téměř umírající dovezen do Lurd, kde byl přítomen bohoslužbě, přijal svatě přijímání a vykoupán v lurdské vodě. Zahlédl ještě monstrenci, kterou mu bylo uděleno požehnání. Pak ztratil krátce vědomí. Záhy se však probral a k překvapení ostatních zvolal: "Matičko Boží, díky - jsem zdrav", zvedl se a počal chodit. Proleženiny, snětí a ostatní příznaky onemocnění postupně vymizely. Následně lékařské koncilium potvrdilo jeho úplné uzdravení.

MUDr. R. W. Hynek uvádí i jiné případy. Např. jiný se datuje 5. 9. 1903, kdy byla v Lurdech náhle vyléčena paní Rouchel postižená rozpadem tváře hrozící v přerůstání do rakovinného stádia. Opět zázrakem zhojena kůže i zarostly otvory jak na tváři tak i na tvrdém patře. Rázem zmizel i hnisavý zánět, zduření rtů a polykací potíže a vše co bylo bezvýsledně léčeno desítky let.

Z r. 1909 je popisován příběh Jindřišky Hauton z Lisieux. Trpěla těžkou tuberkulózu břišních orgánů a byla pojmenována živým kostlivcem, neboť vážila pouze 17,5 kg. Byla opět náhle uzdravena po požehnání Největší svátostí oltární na náměstí před bazilikou.

Bylo by možné uvádět i další příběhy. Z posledních desetiletí uvedme ještě zázračné uzdravení Deliziy Cirolli z r. 1989. Tehdy u ní jako desetileté zjistili lékaři zhoubnou rakovinu kostí. K zázraku však nedošlo přímo v Lurdech, avšak až za dva měsíce po jejich návštěvě se dívka probudila jednoho rána zcela zdravá. Přitom byla dlouho v agonii a celou tuto dobu jí rodiče přikládali obklady s lurdskou vodou. Ošetřující lékař Prof. Quintino Mollica nedokázal uzdravení vysvětlit.

Pochopení veškerých zázračných uzdravení je zcela mimo naše rozumové schopnosti. Jevy probouzející, zachraňující a uzdravující nesčíslné množství lidí nejen na duši, ale viditelným způsobem na těle jsou pečetěmi nadpřirozených darů Panny Marie Lurdské. V této souvislosti lze např. citovat předsedu lékařského konsilia v Liverpoolu MUDr. Valleta, který r. 1926 vyřkl následující slova při lékařském hodnocení zdravotního stavu Johna Traynora po návratu z Lurd - britského námořníka léta balancujícího mezi životem a smrtí po těžkém poranění z bojů první světové války: "Jedná se tu o pravé zmrtvýchvstání pomocí Naší Paní Lurdské. My lékaři nemůžeme než prohlásit, že způsob tohoto uzdravení je absolutně mimo a nad veškeré síly přírodní.

Lurdy dnes představují komplex kostelů včetně hlavní baziliky. Přístupná je i jeskyňka, kde se zjevila Panna Maria. Každoročně sem přijíždějí nebo přicházejí desetitisíce poutníků a setrvávají tu v dlouhých modlitbách. Zdejší zážitky jsou nepopsatelné. Vyzařuje tu atmosféra nám obvyčejným smrtelníkům jaksi nepochopitelná, nadpřirozený zdroj života naplňující nás vzácnými dary a obracející nás k nebesům, k Matičce Boží a Synu Ježímu, Ježíši Kristu.

A na závěr ještě tato poznámka. V naší farnosti máme jeden svatostánek zasvěcený Panně Marii Lurdské. Pochází z r.1884 a nachází se v Dyjici.

Ing. Jiří Ptáček

V sobotu **16. 3. 2013 od 9:00 do 16:00 hod.** se uskuteční tradiční sbírka pro Diakonii Broumov v prostorách bývalého Školního statku v Telči.

Darované věci prosíme ukládejte do papírových krabic nebo pytlů pro snazší manipulaci při skladování a dopravě.

Případné informace lze získat na tel. č. 732 157 552.

J. Kadlec

Proč děti potřebují (pěstounské) rodiče?

Římskokatolická farnost Telč Vás srdečně zve na přednášku
Mgr. Ing. Pavla Šmýda, manažera Sdružení pěstounských rodin,

kteřá se uskuteční **3. března 2013 v 16.00 hodin**

v budově Římskokatolické farnosti Telč, náměstí Zachariáše

z Hradce 4.

Program a témata přednášky:

Jde o děti
Rodina a její jedinečná role
Děti bez rodiny, "státní děti"
Kdo je pěstoun?
A ještě něco navíc...
Diskuse

Pochod pro život 2013

XIII. Pochod pro život se uskuteční v Praze v sobotu 23. března 2013. Pochod pro život začíná ve 12:30 mší svatou v dominikánském kostele sv. Jiljí na Husově 8 a pokračuje průvodem centrem Prahy na Václavské náměstí k soše sv. Václava, kde bude zakončen krátkým programem.

Potratový zákon je v platnosti už 56 let. Zbytečně připraví o život 66 dětí denně. Změňme to.

Další informace budou postupně doplňovány na adrese Pochodu pro život <http://pochodprozivot.cz>.

Vyjádření ČBK k podpisu smlouvy mezi církví a státem

Církev římskokatolická dnes 22. února 2013 ve Strakově akademii přistoupila k podpisu smlouvy mezi církvemi a náboženskými společnostmi na jedné straně a Českou republikou na straně druhé. K tomuto aktu vydala Česká biskupská konference své prohlášení, které zde přinášíme.

Česká biskupská konference jako orgán Církve římskokatolické akceptovala rozhodnutí vlády podepsat v souladu s platnou legislativou smlouvu, která je stanovena přijatým zákonem č. 428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Podpis smlouvy bude v konečném důsledku přínosem pro rychlé využití navráceného majetku ve prospěch nejen církve a věřících, ale zejména široké veřejnosti, a je též základem pro stabilizaci vlastnických vztahů k tomu majetku, který se církvím nevydává. Pro celou společnost je dobré, aby církevní instituce hospodařily nezávisle. Majetkové narovnání umožní dále rozvíjet službu církve široké veřejnosti, jako je budování hospiců pro staré a umírající, péče o nemocné a národní kulturní dědictví, ale také vzdělávání a další obecně prospěšné aktivity. Díky nalezenému řešení bude také odblokován majetek obcí, krajů i řady státních institucí. Tento majetek bude moci sloužit občanům. Bude rovněž postupně ukončeno financování církvi prostřednictvím státního rozpočtu.

22. 2. 2013, 15:05 Autor: Aleš Pištor

Tradiční pout' pekařů a cukrářů v rodišti sv. Klementa Marie Hofbauera v Tasovicích u Znojma se uskuteční v sobotu **9. března 2013** od 15.00 hodin.

Pouti se tradičně účastní zástupci řemeslnického cechu pekařů a cukrářů. Poutní program začíná v 15.00 hodin pobožností ke sv. Klementu M. Hofbauerovi, v 16.00 hodin následuje mše, které předsedá P. Mgr. Marek Vácha, Ph.D.. Akci zakončí v 17.00 hodin výstava a ochutnávka pečiva s pohostěním.

Z farní knihovny

Kniha zjevení

Ediční řada Sacra pagina předkládá nové komentáře novozákonních knih. V Karmelitánském nakladatelství již vyšly komentáře ke všem čtyřem evangeliím, na ně teď navazuje výklad ke knize Zjevení.

Knih Zjevení svatého Jana je hluboce křesťanská, prorocká i apokalyptická, vyžaduje však komentář, a to více než kterýkoli jiný novozákonní spis.

Zájem o knihu Zjevení vzrůstá a je důležité, aby právě v dnešní době podali odborníci poselství této knihy formou, která by odpovídala duchu Písma, současnému stavu biblických studií a zároveň byla srozumitelná dnešním čtenářům. Bohatá bibliografie seznamuje čtenáře se stěžejními soudobými studii k danému tématu.

Autor o svém komentáři ke knize Zjevení píše: "Podařilo se mi rozpoznat to, o čem jsem přesvědčen, že bylo Janovým záměrem, a pokusil jsem se to srozumitelně podat. Jsem si nicméně vědom, že existuje více myšlenkových linií výkladu tohoto díla, které je bohaté ve své poezii, barvitě ve své představivosti a hluboké ve své teologii."

Radu Sacra pagina vytvořil mezinárodní tým katolických biblistů. Už léta dobře slouží teologům, kněžím, učitelům náboženství, ale i všem laikům v církvi, kteří mají v lásce Boží slovo.

Dneska jsem to stihla – Hana Pinknerová

Potěšení jsou krmí duše. Se sytou duši se necpete čokoládou. Ach, najít tak jedno potěšení denně... nebo aspoň jedno týdně! S radostí zvěstuju: jsou.

Knížka Dneska jsem to stihla je výsledkem třetího roku autorčina bádání v oblasti potěšení. Ano, potěšení jsou všude kolem nás, jen se rozhlédnout. Skrývají se ve věcech, které považujeme za samozřejmost. Jiná potěšení jsou k nalezení v činnostech či situacích, které běžně nevyhledáváme, nebo jsou nám dokonce nepříjemné. Stačí však změna našeho postoje a hle – potěšení. Hana Pinknerová připomíná, kolik dobrého nás v životě potkává a jak za to můžeme být vděční.

Strážce ohně – dobrodružný příběh z doby Konstantina a Metoděje

Dobrodružný příběh chlapce Vojmíra se odehrává na pozadí válečných střetů Velkomoravské a Východofranské říše. Na pozvání knížete Rastislava přicházejí soluští bratři Konstantin a Metoděj na Velkou Moravu, aby tu založili školu. A právě do této školy se dostává za dramatických okolností chlapec Vojmír. Prožívá zde své lidské i duchovní zranění, poznává nové přátele, ale rovněž své schopnosti i slabosti. Objevuje přítom vyspělou byzantskou kulturu a světlo křesťanské víry. Nejlepším učitelem a rádcem je pro něj hlavně ve chvílích beznaděje a opuštěnosti otec Konstantin. Jak se Vojmír rozhodne v téměř bezvýchodných situacích? A jaké životní poslání mu Bůh připravil? Napínavá kniha zaujme všechny děti i dospělé, kteří milují dobrodružství a dějiny našeho národa.

Z matriky:

V měsíci únoru byli pokřtěni:

Jiří Husták

V měsíci únoru nás předešli na věčnost:

Stanislava Berková

Marie Kešnarová

Jan Bárta

K zamyšlení a k modlitbě

Z násilí se rodí strach. Strach působí, že se člověk uzavírá sám do sebe. Z lásky se rodí setkání. Setkání vede k Bohu. Sedni do letadla, rozjed' se rychlíkem. Neboj se těch, kteří tě chtějí uzavřít v tobě samém. Zabíjejí nevinné, ale nikdy nezabijí naději. Buď bojovníkem naděje.

Nemoc tě ochromila. Pohlédni na tvář Jana Pavla II. Po obrazu církve vítězné, kterou zosobňoval svým atletickým vzezřením, ukázal světu víc než kdokoli jiný tajemnou tvář proměněného a překonaného utrpení. Přijmi stárnutí, je to čest. Bojuj proti nemoci. Zmírňuj bolest trpících. Navštěvuj nemocné. Jestliže bude tvá tvář Pánem proměněna, setkáš se všude s očima plnými světla. Stále si opakuj, že "člověk je větší než jeho viny". Neztotožňuj nikdy mladého delikventa s jeho prohřešky, ponech jeho budoucnost otevřenou. Nepodporuj boháče v tom, že se zabydlí v majetku, který shromáždil a kterého využívá jen pro sebe. Tvůj láskyplný pohled může změnit každou, i tu nejhorší lidskou bytost. Jestliže budeš každý den věnovat tolik času modlitbě jako sledování televize, Bůh ti požehná. Právě doba strávená denně v tichu a mlčení ti přinese potřebnou sílu a životní energii. Jedině díky vnitřnímu životu bude z tvých činů vyzářovat proměněný Kristus.

převzato: Guy Gilbert – Růženec světla

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 22. 3. 2013

Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz

www.farnost-telc.cz